



UMUDUN, DEVRİMİN, KOMÜNİST GÜZERGAHIN KUTUP YILDIZIDIR İBRAHİM KAYPAKKAYA!

“Yaşama zamanını geciktirenler, nehrin öbür yakasına geçmek için suların akıntısının bitmesini bekleyenlere benzerler.” (Horace Mann)

18 Mayıs 1973’ü hatırlamak-hatırlatmak, unutmamak-unutturmamak, sahiplenmek-sahiplendirmek bir direnme biçimidir. Bu direnme biçimi hiç kuşkusuz genel olarak devrim isteyen geniş halk yığınları, devrimciler, demokratlar ve ilerici için geçerlidir. Ancak sadece bu tarihsel sınırlanmışlıkla kalmamaktadır. 18 Mayıs 1973 enternasyonal proletarya için, komünistler için bir kimliği, insanlığın tarihsel kurtuluş manifestosunu kıskançlıkla koruma direnişidir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı 45 yıldır unutmuyarak direndik, onu kavramaya çalışarak direndik, onun çizgisinde ısrarla kararlılıkla durarak direndik. Kaypakkaya yoldaşı tarihsel bir şahsiyet, bulunduğu dönemle sınırlı bir komünist önder derekesine indirmeye çalışan sıradanlaştırmaya karşı direnerek anımsadık. Kaypakkaya’nın fikir ve düşüncelerinin, stratejik hattının, temel teorilerinin, yönteminin güncel ve geçerli olduğunu unutmadan direndik.

Kaypakkaya’nın kurduğu ve armağan ettiği enternasyonal proletaryanın Türkiye kolu TKP/ML 46 yıldır ideolojik duruşundan, tarihsel sorumluluğundan, esen tasfiyeciler-reformist-revizyonist rüzgarlara rağmen çizgisinden uzaklaşmamasını bu direniş manifestosundan almıştır. Kaypakkaya yoldaşı parçalara ayırmadan, onun bütünlüğünü bozmadan, “revizyonizmin lekelerinden arındırarak herkesin gözü önünde diktiği kıvılcık bayrağı” azimle ve yüzlerce şehidin canı pahasına sahiplenerek taşımaktan geri durmayan yaklaşımı bu bilinç ve kavrayışından gelmektedir.

Yoldaşlar,

Kaypakkaya “bir kere sınırı aşan için sınır yoktur” sözünün en ideal sembolüdür. O devrimci teori ve devrimci pratiği Komünist çizgide örgütlerken sınırları, kalıpları, dogmaları, ürkeklikleri, yetersizlikleri paramparça etmeyi başarmıştır. O tüm ilerici, devrimci, aydın kesimleri peşinde sürükleyen Kemalist ideolojinin canına ot tıkarken ve bir daha gericiliğini devrimci ve komünist çizgiye bulaştırma olanağına kavuşamayacak kadar açık ve seçik koyarken bu sınırsızlığı ve gerçeğe ve doğruya ulaşmadaki azminden beslenmiştir.

O, Kürt meselesinde sosyal-şovenizmin türlü çeşitli biçimleri “Marksist” teori ile sınıf mücadelesi arenasına sürülmüş ve bu kulvarda yarış halindeyken, Kürt ulusunu ve onun haklarını ve özgürlüğünü savunan, tahlil eden komünist kulvarı adeta tek başına olma pahasına açmıştır.

O, 12 Mart’ın ağır baskı ve sindirme politikası ile Devrimci hamleleri felç edecek düzeye getiren koşullarda Halk Savaşı çizgisi doğrultusunda “Küçük gruplar büyük cüretler” şiarıyla gerilla savaşını başlatarak devrimin yolu ve çizgisi noktasında buz kırıcı olmuştur.

O, uluslararası ölçekte revizyonist ile komünist kamplaşma da yolunu, yörüngesini şaşırmanın esas eğilim olduğu, belirsizliğin kol gezdiği koşullarda tereddütsüz Başkan Mao önderliğindeki komünist saflarda kararlı ve kesin bir duruşun adı olmuştur. O, bu saflaşmada Büyük Proleter Kültür Devrimi’nin yarattığı büyüleyici ve eşsiz etkisi altında kalarak şekillenmiş ve ideolojik duruşunu biçimlendirmiştir.

O, sınıflara ayrılmış toplumsal yapı gerçekliğine denk düşmeyen ve bu sınıfsal temellere dayanan ideolojik-siyasal çizgilerin “kardeşleşmesine” odaklanmış yaklaşıma karşı proletaryanın sınıf çıkarlarından taviz vermeden her türden farklı devrimci sınıfların siyasal çizgisiyle arasına kalın çizgiler çekmeye odaklanmıştır.

O, devrimin örgütlenmesinde reformların sadece kesin ve kararlaşmış komünist-devrimci çizginin yan ürünü olabileceğini ortaya koyarak, reformist anlayışlara ağır darbeler indirmiştir.

Yoldaşlar, Türk Kürt ve çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımız,

İbrahim Kaypakkaya yoldaşın bugün kavranması gereken en önemli özelliği onun ait olduğu sınıfın tarihsel sorumluluğuna olan sıkı ilişkisi ve güçlü bağıdır. O proletaryanın tarihsel sorumluluğuna uygun, ülke koşullarında silahlı mücadele ile şekillenecek bir partiyi örgütlemeyi her şeyden önce ihtiyaç olarak tanımlamış ve onun inşa edilmesi için son nefesine kadar davranmıştır. Kaypakkaya yoldaş komünist çizginin örgütlenme sürecinde her türden küçük burjuva akımla, orta burjuva reformist ve revizyonist anlayışla keskin bir ideolojik-teorik-politik mücadele ile sınıfsal temele dayanan ayrımları gerçekleştirmiştir. Kaypakkaya'nın ayırt edici özelliklerinden birisi budur. O sınıfsal temele dayanan yaklaşımlarla ayrımları koymanın, bu bağlamda ideolojik farklılığı belirlemenin zorunlu, kaçınılmaz ve en temel ihtiyaç olduğu üzerinde bir şekillenişe sahiptir. Bu ayrımı yapmaksızın halk kitlelerine kendi çizgisini anlatmanın, onları bu çizgi etrafında örgütlemenin mümkün olmayacağına üst düzeyde bir kavrayışına sahiptir. Sınıfsal ayrımları ve ona dayanan siyasal ayrımları silikleştiren, kendi proleter çizgisini diğer devrimci sınıfların çizgisine tabi kılan yaklaşımları hesapsız, çıkarsız bir şekilde mahkum etmiş ve devrimci mücadelesinin en önemli ayaklarından birisi olarak da bu ayrımların netleştirilmesi üzerine inşa etmiştir. Bugün toplumsal sınıflar arasında ideolojik uzlaşmacılığın, kardeşleşmenin ve hatta aynılışmanın siyasal-pratik ittifakla bilerek ve kasten karıştırıldığı bir dönemde Kaypakkaya'nın bu net tutumuna daha fazla ihtiyaç vardır.

Kaypakkaya doğru bildiği, savunduğu, çizgisiyle uyumlu olan her şeyi tek başına kalsada hayata geçirmekte kararlılık sembolüdür. O doğru politikayı tespit ettiği, doğru teoriyi açığa çıkardığı noktada ondan asla taviz vermemiştir. O dost güçlerle birlikte yürümek, diğer devrimci sınıflarla ittifak yapmayı doğru olan politikadan vazgeçmek, komünist hattından taviz vermek, devrimci çizgisini aşındırmak olarak görmemiştir. Bu noktada "ne pahasına olursa olsun" taktik politika adı altında ana hattından ve stratejik yönelimi olan kitlelere devrimci politikayı taşımaktan vazgeçmemiş, yönelimini kurban haline getirmemiştir. O taktik ilişki ve politikanın stratejik hatla ilişkisini diyalektik temelde kurmuştur. Politika belirlerken sürecin esas eğilimlerini, ileri kitlenin hangi ideolojik iklimin altında olduğunu, ana akım siyasi rüzgarın kitlelerin çelişmesini örtecek şekilde zehirli fikirler oluşturup oluşturmadığına bakarak şekillendirmiştir. O kitlelerin yaratıcı gücüne tam bir inançla yaklaşırken, kendiliğindenliğe kitle kuyrukçuluğuna asla taviz vermemiştir. Kitlelere doğru siyasetin taşınmasına, bu doğru siyasetin mutlaka belirlenmesi gerektiğine odaklanmıştır.

İçinde bulunduğumuz koşullar tamda Kaypakkaya'nın bu ayırt edici cüretine, gerekirse doğruyu savunmak için yalnız kalma cüretini göstermeye ihtiyaç duyulan bir dönemdir. "Ama"lardan, "fakat"lardan sonra belirlenen politikalarla, tali olanın esas esas olanın tali hale getirildiği bir "zamanın ruhu" vardır. 24 Haziran seçimleri tamda bu cüretten yoksun, "ama"lı ve "fakat"lı cümleler sonrası yanlış politikada demirleyen bir sürecin her türden rengini görmek mümkündür. Faşist Diktatörlüğün siyasal krizden ekonomik krize, varoluşsal krizden bölgesel çapta krize savrulduğu ve tüm baskı aygıtları ile geniş kitlelerin devrimci öfkesini olabildiğince kazandığı bir zeminde seçimler gerçekleşmektedir. Rojava'da işgalin, T.Kürdistanında imhanın, tüm ülke sathında en demokratik tepkilerin acımasızca bastırıldığı, meclisin Faşizmin maskesi olma rolünün kaldırıldığı, OHAL ve KHK ile faşist baskının hat safhaya ulaştığı koşullarda, daha güçlü saldırmak daha azgınlaşan politikalara nefes aldirmek için girdiği seçimlerde bu yönelime karşı olabildiğince net, açık ve kitleleri "sandık zaferleri"ne odaklamayan bir siyasal duruşa ihtiyaç vardır. Geniş kitlelerin örgütsüzlük içinde "umudunu" sandıkta çıkacak sonuçlara bağlatan bir siyasal iklim söz konusudur. Bu siyasal iklim zehirlidir, zararlıdır, halkın devrimci çıkarlarına değildir. Bu iklime bir çok devrimci, demokrat, ilerici hareket objektif olarak katkı sunmaktadır. Halka doğru olanı değil sadece kendi zayıflığından ileri gelen "hayali" sunmaktadır. Bu durum, faşizmin baskısı ve ablukası altında nefes alamaz hale gelen ve çelişkileri gün be gün keskinleşen kitlelerin gerçekle değil, hayallerle oyalanması demektir. Partimiz önderinden aldığı ilhamla, onun görüşlerine olan ideolojik bağlılıkla bu seçim sürecini karşılamakta ve tüm devrim şekerleriyle bulanmış reformist akımlara, genel sistemiçileştirme iklimine, yoğunlaşmış psikolojik-sosyal-siyasal baskıya rağmen aldığı berrak politik tutumla BOYKOT tavrını kararlı bir şekilde belirlemiştir.

Partimiz doğru bildiği, siyasi çizgisinin emrettiği, belli dönemeçlerde alınacak taktik politik tutumun geleceği kazanmak için atılacak adımlarda ve ideolojik şekillenişte ne kadar önemli olduğu kavrayışıyla hareket

etmektedir. Partimiz bu tutumuyla reformcu hayallerle, kitlelere aşılana yanlış umutlarla da arasına kalın çizgiler çekmiştir. Kaypakkaya nasıl ki geleceğın kazanılmasının bugünden başlayarak örgütleneceğini bilince çıkarana bir tutum aldıysa, Partimizde bu tutumun Komünist ruhunu ve şekillenişini sürdürme, ve taşıma iddiasındadır.

Halkımız, Dostlarımız, Kaypakkaya yoldaşın katledilişinin 45. Yılında onun billurlaşmış siyasi çizgisinde ve ideolojik hattında Partimiz kararlı bir şekilde yürümeye devam ediyor. Onun belirlediğı hatta Partimiz Komünizm mücadelesine olan şaşmaz inancı ve sadakatiyle şehitler vermeye devam ediyor. Düşmanın silahlı mücadeleye, devrimci hatta, direniş mevzilerine yönelik tasfiyeye karşı yürüttüğü en amansız saldırılarına karşı aynı amansızlıkla karşı durma kararlılığı gösteriyor. Özellikle son süreçte Gerilla mücadelesini imha etmeye çalışan, bu mücadelenin sürdürülemezliğine yönelik yaratmaya çalıştığı güvensizliğe karşı Partimiz ve önderliğindeki Halk ordusu TİKKO, düşmanın sadece hayalleri ile baş başa kalacağını ve kalmaya mahkum olduğunu gösterme azminde ve kararlılığındadır.

23 Nisan günü şehit düşen Gül Kaya (Nergis) ve Hasret Tanrıverdi (Çiğdem) yoldaşlar bu kararlılıkla toprağı düşen son nefelerdir. Onlar Tıpkı önderimiz Kaypakkaya gibi umutsuzluğun, yılgınlığın ve çaresizliğin girdabında değil, bu girdaba karşı umudu, inancı, fedakarlığı, iddiayı kuşanarak devrim akıntısı oluşturmaya odaklanmıştır. Onlar, Partimizin sağ tasfiyeciliğın tüm yıkıcı, yıpratıcı, iftiracı hezeyanlara karşı çizgisinde ısrarcı olmanın sembolleri olmuştur. Onlar, Kaypakkaya'nın hala bir kutup yıldızı gibi parlayan yön göstericiliğine tabi olmuşlardır.

Partimiz Kaypakkaya'nın katledilişinin 45. Yılına faşizme karşı daha öfkeli ve kin dolu olma, halkımızı çizgisine daha güçlü ikna etme ve örgütleme, tüm gerici ablukayı ideolojik ve politik duruşu ile yarma gerekçesi olarak bir kez daha beyan etmektedir. Karamsarlığı, umutsuzluğu, ablukayı silahlı mücadelenin eleştirel gücü ile karşılamaktadır ve daha güçlü karşılamayı zorunluluk olarak görmektedir. Partimiz Silahlı mücadele içinde inşa ile başlayan o çizgide kesintisiz yürüyüşünü sürdüren ve halen bu çizgide kararlı duran konumlanışını bir kez daha beyan etmektedir. Partimiz devrimci iddiasını, komünist ufkunu, proletaryanın sınıf çıkarlarını, dostları ile birleşmeyi düşmanlarıyla amansız mücadele içinde olmayı ve gerekliliğı ve varlık koşulunu asla silikleştirmeyecek, onun gerçekleşmesi için tarihsel sorumluluklarına daha fazla yüklenecektir.

Faşist diktatörlüğün ciddi bir siyasi kriz içinde debelendiğı ve bu krizini daha büyük saldırılarla bertaraf etmeye çalıştığı koşullarda devrimin gelişme olanaklarının daha fazla olduğunun bilincindedir. Böylesi dönemlerde sistem içi beklentilerle, kırıntılarla ve göstermelik düzeltmelerle halkımızın kaybedecek vakti yoktur. Çelişkiler ve gelişmeler daha net bir duruşu, daha kararlı bir konumlanışı ve gerçeklere daha sıkı sarılmayı zorunlu kılmaktadır.

Sokaklarda barikatlarla direnen, fabrikalarda grev halaylarına duran, anfilerde okullarda gençliğin öfkelerini örgütleyen, tarlalarda kinini bileyen, dağ başlarında umudu büyütenlere rehberdir Kaypakkaya yoldaş. O ihtilalci-komünist çizginin genç örgütçüsü, bilge teorisyeni, usta bir kaleşörü, namıyü düşmana yönelten aktif bir savaşçısı olarak sadece tarihsel bir komünist şahsiyet değil güncel bir Komünist önderdir.

Şan Olsun İbrahim Kaypakkaya'ya!

Şan Olsun Halk Savaşına!

Kahrolsun Faşizm, Emperyalizm, Feodalizm Ve Her Türden Gericilik!

Yaşasın Ezilen Halkların Ve Ulusların Haklı Mücadelesi!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Yaşasın Marksizim-Leninizm-Maoizmin Işıklı Yolu!

Yaşasın Partimiz TKP/ML, Önderliğindeki TİKKO, TMLGB!

TKP/ML-MK

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST-MERKEZ KOMİTESİ